

DOMOVINA

Izjaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 3 krene temojne pristojbine ter od vsake petit-vrsta po 30 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratne inseriranje primerni popust. — Zasedbina na celo leto 8 kren, na pol leta 4 krene, za četrt leta 2 kreni, katere naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Slovenski denarni zavodi

so našim ljubim nemškim someščanom od nekaj krvavo bodeč trn v peti. Glasilo naših narodnih nasprotnikov v Celju, „D. W.“ tudi že od leta 1881 sem, ko se je ustanovila posojilnica v Celju, vedno išče in stiče, kje in kako bi se dal ta naš krasno razviti denarni zavod prijeti in spraviti ob dobro ime.

Ko smo osnovali leta 1889 „Južnoštajarsko hranilnico“ v Celju, pomnožili in pohujšali so se napadi na poslovanje teh novčanih ustanov.

Pravili so posojilničnim vložnikom, da notri posojilnica že jemlje denar, nazaj ga pa ne da.

Ni še dolgo, odkar se je celo odličan in po navadi ne med bojovníki stoječ mož nemške stranke v Celju, toliko spozabil, da je rekel ne komu, ki mu je kazal hranilno knjižico posojilnice celjske, da ne bo videl denarja več. Dotični je res bližnji uradni dan šel k posojilnici po svoj denar. Dobil ga je in ko je začuden ostal pri plačilnem oknu, vpraša ga uradnik, kaj bi še rad. On odgovori, da mu je gospod N. rekel, da ne dobi denarjev; ker pa, pravi, vidim, da jih dobim, prosim, vzemite jih nazaj. In tako se je zgodilo.

Zadnja „vahtarca“ se zopet zaleta v celjsko posojilnico in v „Južnoštajarsko hranilnico“. Ta pravi, da bi propala, ako bi se ji 100.000 glid. vlog odpovedalo.

No, pribiti je treba dejstvo, da bo vsakemu ostalo v spominu, tudi gospodom okolo mestne hranilnice celjske, da je „Južnoštajarska hranilnica“ vedno in vselej vsako vlogo vrnila nemudno ob zahtevi, mestna hranilnica celjska pa tega vsaj prvih 15 let ni mogla storiti.

Ako želi nemška gospoda celjska, povedati ji bomo njih političnega pristaša, ki je hotel svojo vlogo v znesku 3000 glid. iz mestne hranilnice celjske vzeti, pa niso mu je izplačali, ampak zahtevali odpoved. Glasno zmerjajoč odšel je vložnik.

Od vipavskega „Nemca“ uređovani nasprotni celjski list očita, da niso dobili okraj, ki so „Južnoštajarsko hranilnico“ ustanovili, dosedaj še čistega dobička. To je res, ker po hranilničnem pravilu (regulativu) in po pravih hranilnice same niso smeli dobička še dobiti, ker še ni presegal 5% vlog, četudi se je lani že pri bližal tej vsoti, namreč prišel do 4457 %.

Tu je treba kroniti nasprotnike ob čelo in zakričati jim v ušesa, da je njih toliko hvaljena „nemška šparkasa“ začela poslovati z letom 1885 in da do leta 1879, torej do 15. svojega leta, ni mogla in smela od svojega dobička ne krajcarja oddati.

„Južnoštajarska hranilnica“ dela še le dvajset let.

Hudobno kmetolovstvo je razglas, da celjska mestna nemška hranilnica jemlje po 6%, in da se dolg s temi plača v 36. letih, kakor da bi „Južnoštajarska hranilnica“ drugače ravnala.

V obrestovanju vlog in v obrestih od posojil ter njih vračevanju daje in zahteva „Južnoštajarska hranilnica“ prav čisto toliko, ko mestna hranilnica. To je povsod znano in naš kmet ni tako zabit kakor bi Ambrožič in njih prijatelji, tudi nekateri sodniki in drugi uradniki radi.

Seveda boče „D. W.“, da bi se sirotinski (otročji) denarji ne polagali v „Južnoštajarsko hranilnico“. To je neumorno hujkanje skoz celi čas obstanka te hranilnice in njeno ravnateljstvo je večkrat moralo se pritoževati, da pri celjskih in drugih sodiščih „Južnoštajarsko hranilnico“ prezirajo. To se do danes ni popolnoma popravilo, pa — „Južnoštajarska hranilnica“ le živi. Glede njenih življenskih moči pa čakajmo na letni račun, ki se bo razglasil po Veliki noči. Dosedaj tudi mestna hranilnica celjska ni gotova z njim.

Za celjsko posojilnico bodo tudi govorile številke letnega računa. Da ona višje obresti jemlje, ko hranilnica, to razlaga manjša varnost pri nevknjženih posojilih in več zamude in

truda pri razgledovanju posojil, katerih je po številu prav mnogo in med temi mnogo malih, Nemške posojilnice po drugih mestih skoro vse zahtevajo 7% od posojil, tukaj se plačuje po 5½—6%.

Naš tukajšnji časnikarski nasprotnik tudi blati voditelje celjskih slovenskih denarnih zavodov gg: odvetnike in notarja Baša.

Piše namreč očitno, z rokama zgrabljivo laž, da so v zadevah celjske posojilnice eden sodni dan v Šmarji bili trije slovenski odvetniki. Prav res butaste bralce mora imeti Ambrožič, da misli, da bo to kdo drug verjel, ko bedak.

G. notarju Bašu očita „D. W.“ da je toliko držen in dobiva ljudem, ki se nanj obračajo, denarje tudi iz slovenskih zavodov, ne samo iz mestne hranilnice v Celju.

Vsak pošten posredovalec posojila vlaga prošnje svojih strank tje, kjer pričakuje najugodnejše in najhitrejšo rešitve. „D. W.“ bi se pač zgrazala, ako bi vedela, da vlagajo prošnje za posojila pri celjskih slovenskih denarnih zavodih tudi prav hudi nemški zastopniki strank.

No, celjska mestna hranilnica utegne doživeti neljube premembe. Zaupamo ji, da vlada že zbira gradivo in podatke za novo ustanovitev skupnih sirotinskih blagajen. Ko se to zgodi, izgubila bo nemška celjska šparkasa sodne depozite, katere jim pošiljajo od vseh strani, katerih pa pri „Južnoštajarski hranilnici“ prime roma ni veliko.

Lani so celjski mestni očetje vzdihovali, da se je donesek mestne hranilnice za mestne potrebe valed novih davkov zelo občutno znižal. Še sodne depozite ven, — potem pa: Jeruzalem, Jeruzalem!

Da dobivata gg. notar Baš in dr. Dečko od celjskih slovenskih denarnih zavodov „narodna darova“ po 2400 K na leto, je navadno nesramno zavijanje.

G. dr. Dečko je odstopil od pravnega posvetovalstva „Južnoštajarske hranilnice“ in g. notar Baš je prevzel posle pravnega konzulenta

LISTEK.

Saliha.

Poslovenil J. E. Polák.
(Konec.)

Saliha je odišla. O odhodu mi niti omenila ni. Zjutraj sem se poslovil slučajno od nje. Bila je mirna kakor navadno. Res je, da je bila nenavadno žalostna, ko me je objela, toda tega sem bil že vajen. Vendar ona me je zapustila prostovoljno. Zakaj veljave sem imel toliko, da bi mi je oče ne mogel nikdar vzeti, ako bi ne bila sama s tem zadovoljna. Saliha ni bila ve trnjaška. Ona misli še vedno tako, kakor je mislila pred eno uro, ko je zapustila mojo hišo. Ona bi ubogala očeta in ne mene. Najino srečanje bi bila samo obnovljena bolest, brez vsa kršnega uspeha. Jezdil nisem dalje. Obstal sem pri že omenjenem grobu pa gledal za odhajajo čima dolgo... dolgo... Še vedno sta korakala kakor poprej, ko sem ju zagledal. Vitki postavi sta se vidno manjšali in kar sta utonili v neki globini obširne ravnine. Čez nekoliko časa sem

ju zopet zagledal na nasprotni strani globeli. Videti sta bila kakor dve tanki šibi. In kmalu za tem sta izginila. Šele tedaj sem se vrnil v Bagdad.

Ko sem došel v svojo sobo, sem poklical Tuzo. Povedati mi ni vedela skoraj ničesar. Mahmud je prišel in odišel v stanovanje Salihino. Saliha je odišla za trenotek v mojo sobo, a se je v istem že tudi vrnila iz nje. Zatem pa sta z očetom odišla. Saliha je gotovo vedela, da pride oče po njo. Zakaj drugače bi se ne mogla tako hitro odpraviti na pot. Vzela pa ni ničesar s seboj. Vse je v njenem stanovanju kakor prej, samo nje ni.

Vprašal sem Tuzo, če ji Saliha ni ničesar naročila radi mene.

„Ne, ničesar ni rekla. Še poslovila se ni od mene, dasi mi je bila prijazna in zelo naklonjena.“

Šel sem v zapuščeno sobo. Še vedno sem upal najti v njej kako znamenje o nji in o njenem odhodu. Nič... Nič!... Kako hudo mi je bilo. Moje življenje se mi ni zdelo vredno piškavega oreha.

Pozno je že bilo, ko sem šel spat. Ko sem stegnil nogi, sem začutil nekaj elastičnomehkega. Posegel sem po dotičnem izpod nog. In kaj je bilo? Bili so dolgi, črni lasje Salihini. Rekla mi je: „Žalovala bodem po tebi, kakor po umrlem možu.“ Spominek, ki mi ga je zapustila, mi je potešil nekoliko srčno bol, a užalostil me je še huje.

Jesen in zima sta minuli kakor takrat, ko me je Saliha zapustila prvokrat. Kakor takrat, tako sem se tudi sedaj moral privaditi osamelosti. Težko sem trpel, a trpel sem vendar.

Spomladi mi je naročil guverner, da naj grem pogledat veliki saklavijski kanal in da naj tudi poročam o njem. Francoski inženier, kateri je vodil dotično delo, bi me naj spremljal. Naslednjega dne smo se napotili še pred solnčnim vzhodom in dospeli smo o solnčnem zahodu do zaželenega cilja. Ko smo jezdili, valed solnčne vročine utrujeni, počasi v senci visokih dreves, zapazil sem pred nami žensko, ki je počasi korakaje nesla na levi rami otroka, ki je bil obrnjen z obrazom proti nam. Bila je Saliha. Spoznal sem jo takoj. Poprosil sem spremljevalce, naj

pri tem zavodu. Kar dobi zato in druge opravke, počteno zasluži.

Take posle plačuje vsaka dobra branilnica in g. dr. Schurbi jih pri mestni celjski branilnici tudi ne opravi za stanj.

Naši Nemci pač plačujejo pri svojih na pravih tolko uradnikov, da imajo ti za znane „postanske pisle“ vedno čas.

Ako se omenjenemu „vahtarčinemu“ članku išče jedro in povod, najde se, da celjski mestni očetje tekmovanje slovenskih denarnih zavodov bridko čutijo.

Milovali jih pa zato Slovenci ne bodo!

Boj za sladkorne cene.

Ni ga industrijskega predmeta v Avstriji, katerega bi vsi sloji od najnižjih pa do najvišjih tako splošno rabili, kakor je sladkor. Pa tudi pri nobenem predmetu se bogataši tako brez vestno ne igrajo z žepom konzumentov kakor baš pri sladkorju. Da pa tako oduševstvo ne najde v državi zavrnitve, temuč se pospeševanja, je dokaz, da si tudi država pošteno maši mošnjček.

Tržna cena sladkorja je najmanj 42 kr. Vrednost kilogramu sladkorja pa je v istini le 14 do 15 kr. Država si vzame užitek 19 kr. pri kilogramu, tovarnarji pa 9 kr. Ako pa se preračuni ogromna poraba oziroma izvoz sladkorja, vidimo, da dobi pri tem država 65 milijonov kron na leto, bogati tovarnarji pa 62 milijonov kron.

V zahvalo tovarnarjem, ki igrajo državi tako lepe milijone v roke, dovoljuje jim država vsako leto zopet milijone takozvane sladkorne premije. Iz tega se vidi, da sta ta dva činitelja lahko prav zadovoljna z vzajemnimi dohodki ter se tudi splošno v soglasju podpirata.

Sladkorna produkcija je tedaj panoga v naši industriji, ki se raduje najboljše zaščite in protekcije. Nič bi ne rekli, ako bi kazala država tako očetovsko skrb tudi za druga industrijska podjetja, kjer se bavi velik del prebivalstva za obstoj. Temu pa ni tako. Le kakih 200 že itak zelo bogatih sladkornih industrij pomaga na vso moč bogateti na škodo revnih slojev, konzumentov.

Uživanje sladkorja je pri nas hujše obdano, kakor športne porabe n. pr. tobak. In tukaj tiči krivica. Sladkor se rabi skoraj v vsaki družini, bodisi tudi revni. Da, baš revni, delavski sloji, ki si ne morejo privoščiti tečne mesne in druge hrane, hranijo se s kavo, včasih tudi le bolj s poslajeno vodo. A za te sloje je oduševska cena sladkorja naravnost neznosna.

Da bi tuji sladkorni izdelki ne mogli tekovati s spekulativnimi cenami domačih proizvodov, nalaga se na uvoz n. pr. nemškega in angleškega sladkorja visoka carina, mnogo višja, kakor jo je plačevati v omenjenih državah na naš izvoz. Tako se godi, da se kupuje avstrijski sladkor n. pr. na Angleškem mnogo cenejše, nego doma v Avstriji.

Napačno pa bi bilo soditi, da si naši trgovci polnijo žepe pri preprodaji. Oni imajo pri sladkorju manj dobička, kakor pri katerem koli drugem trgovskem predmetu. Ves dobiček si delijo, kakor že povedano, kartelirani tovarnarji oziroma proizvajalci in država.

Ravno tedaj se obeta v tem pogledu izprememba. V Bruslju zboruje že par tednov takozvana sladkorna konferenca, kateri prisostvujejo odposlanci vseh interesovanih držav. Avstrija je odposlala seveda take zaupnike, ki bodo delovali čimbolj v interesu državnih dobičkov ter koristi tovarnarjev bogatašev. In ravno avstrijski zastopniki zavlačujejo s svojo trdovratnostjo, da konferenca ne more tako dolgo časa priti do zaključka. Angleška je pripravljena odnehati pri sladkorni carini od 10 na 5 frankov. Niti to ni bilo po volji našim odposlancem. Končno se je vendar tako daleč dognalo, da je tudi Avstrija privolila, da se opusti sladkorna premija, toda šele s 1. septembrom 1903.

Ako se v tem oziru vendar dosežejo v bodoče nekoliko pravičnejše cene sladkorja v prid revnim konzumentom, ne bomo se imeli zahvaliti Avstriji in njenemu zastopstvu, temuč od ločnim nastopom Angleške, ki je zagrozila, da se odpove povse avstrijskemu sladkornemu uvozu, ako ta ne odneha v pravičnem razmerju.

Zbliževanje Slovanov med seboj.

Kaj bi zamogli vsi Slovani pri tesni vzajemnosti, to vedo najbolje naši nasprotniki, posebnoma Nemci. Zato pa ne poznajo hujšega strahila, kakor je slovanska solidarnost.

Na rečemo, da ni v tem oziru v zadnjih desetletjih pri nas mnogo boljše. Vsaj razumništvo, politiki, zastopniki in publicisti vseh slovanskih plemen so zavzeti za slovansko vzajemnost. Le žal, da je to zbliževanje po največ zgolj idealnega značaja, za dejansko izvajanje pa se preradi zboje raznih zaprek.

Medsebojno zbliževanje Slovanov bi se moralo vztrajno gojiti na dva načina: 1. posebno zbliževanje javnih slovanskih funkcionarjev, kakor so razni odličnjaki, politiki, zastopniki, publicisti itd.; 2. pa potom časopisja in znanstvenih del.

V enem kakor v drugem oziru so se med nami velike pomanjkljivosti. Nimamo v mislih le obžalovanja vrednih nasprotij sosednjih si rodov, kakršna so še vedno med Hrvati in Srbi, Srbi in Bolgari, Rusi in Poljaki. Tudi v lastnih taborih se ne morejo stranke premagovati, da bi imele vsaj v prevažnih vprašanjih celokupne potrebe pred očmi.

Nasledek temu je, da se ne le posamezni slovanski rodovi pogajajo z vlado le za lastne zadeve, ne da bi se pogovorili in sporazumeli poprej z ostalimi Slovani, dogaja se celo, da se stranka ednega plemena poteguje za stvari, našlaš v nasprotju z drugo sorodno stranko.

Pred vsem bi bilo tedaj potrebno, da se vselej vsi Slovani, oziroma njihovi zastopniki

najprej do dobra med seboj razgovore, kako in kaj bodo zahtevali od vlade. Na ta način bi ne bil uspeh vsaki zahtevi sigurnejši, temuč bi se tudi vlada začela učiti, da je slovansko moč, ki se ne sme prezrati.

Nelojalno, da ne rečemo izdajalsko nastopanje, kakršno so pokazali nedavno Poljaki v zadevi slovenske univerze, a Čehi pri zahtevi posebnega gospodarskega sveta za Spod. Štajar, je zapustilo usodne nasledke za daljno bodočnost.

Sicer so zastopniki obeh teh narodnosti popravili prvo napako pri glasovanju za obstoj slovenskih gimnazijskih paralelk. Posebno solidarni nastop čeških poslancev za naše kulturne potrebe je napravil veliko zadovoljstvo pri Slovencih in strah pri Nemcih. Ednaki pojavi nas bodrijo, da zhrisemo iz spomina vse preteklo ter dobimo zopet trdno vero v slovansko vzajemnost in našo bodočnost.

Toda varujmo tudi v tem oziru doslednost ter ne dajmo nikomur povoda dvomiti o slovanski vzajemnosti, tudi kadar je treba kaj žrtvovati zanjo.

Vlada pozna slabo stran slovanske vzajemnosti. Z malo koncesijo bo skušala pri vsakem večjem prizadevanju katerega slovanskega plemena razcepiti glasovanje. In doživeli še bomo najbrže i v bodoče sramoto, da bo šel kateri slovanski narod z vlado proti sobratom.

Ta nestanovitnost je kriva, da zamudimo z vsako kulturno zahtevo ugodni čas. Mesto, da bi našla zahteva vse slovanske zastopnike prijatelje na skupni boj in upor, treba je še med njimi brezmejnega pogajanja in moledovanja, a zadeva pa se med tem ohladi ali zaspi.

Nič bolj popolni še tudi nismo glede vzajemnega časopisja in znanstvenega zbliževanja. Svoje spoznavanje političnega in kulturnega pokreta pri sorodnih nam plemenih zajemamo še vedno po največ iz virov naših nasprotnikov, ki so nasprotniki vsega slovanstva. Tem virom se ačasoma tako privadimo, da jim nehote verjamemo. Ne pomislimo, da izigravajo naši sovragi svoje opise o Rusiji in balkanskih državah v svoje sebične namene.

Praktično izvajanje slovanske vzajemnosti so začeli dosedaj najbolj Čehi, ki nimajo le v ta namen prirejenega časopisja, temuč spoznavajo tudi na znanstvenih in zabavnih potovanjih slovanske dežele. Njihova glavna zasluga je tudi, da se vsaj slovanski časnikarji shajajo vsako leto ter se dogovorjajo o skupnem zastopanju slovanskih kulturnih ciljev.

Letos smo Slovenci tako srečni, da se vrši tak sestanek na naši zemlji, v naši slovanski prestolici Ljubljani.

Celjske in štajarske novice.

(Celjska dvojezična gimnazija.) S to zadevo se je zopet baval slovenski poanec dr. Ferjančič v svojem govoru pri proračunski razpravi v državnem zboru dne 24. t. m. Okrkal je nemške konservativce, ki so glede tega vprašanja postali družega mnjenja, kakor pa za časa

me puste samega. In bližal sem se njej, katero sem tako ljubil in po kateri sem žaloval še vedno. Ko je zaalžala za seboj peketa konjskih kopit, se je obrnila s svojo navadno brezbriznostjo. Spoznala me je. Postavila je otroka na tla in slišal sem, da mu je rekla iti domov. Zatem se je ustavila in me počakala.

Vedel nisem, kaj bi rekel. Gledal sem jo ljubeznjivo. Vendar ta pogled je bil tudi čitajoč. Opazila je to. Zakaj ker je dvignila roko, ki je pokrival lasje in tilnik, pokazala na svoje kratke lasje in dejala tiho:

„Še vedno žalujem po tebi.“

„Zakaj si me zapustila?“ sem jo vprašal.

Povedala mi je ob kratkem, da ji je dejal oče o svojem prvem posetu, da je njena sestra bolna in da potrebujejo njeni otroci postrežbe in da naj pride k njim ona, da jim bo nadomestila mater. Obljubiti mu je morala, da bo storila to pozneje. „In kaj sem htela proti očetovi volji? Zapovedal mi je, da naj bodem pripravljena vsaki dan. In prišel je dan, ko je prišel oče po me. Sestra je umrla in jaz bi jo naj nadomestila sirotama. Šla sem s težkim srcem

za očetom. Peljal me je dva dni proti jugu. Prišla sva do naših in jaz sem morala zopet v znani ti šotor. Vjameš, da sem mislila na te in da sem jokala po tebi? ... Skrbela sem za otroka in morala sem trdo delati za očeta in za Huzejina. Moj oče je bil vedno čmeren in nikdar mi ni privoščil prijazne besede. Zelo sem se trudila in pazila, da ga nisem razjezila. Zakaj on je bil zelo nagle jeze. Nekoč me je hotel tepeti, a rekla sem, da se usmrtilim, ali pa zbežim k tebi. Pustil me je v miru. Tri mesece zatem se ga je lotila mrzliza. Izkopali smo jamo in ga položili v vroč pesek. Mislili smo, da ozdravi. Toda jama mu je bila grob. Ko je začutil, da se mu bliža smrt, zapovedal mi je, da moram potem, ko on umrje, vzeti Huzejina za moža. Morala sem mu obljubiti. Naslednjega dne je umrl. Kmalu potem sem šla v šotor Huzejinov in sedaj sem njegova žena.“

Kaj sem hotel, kaj sem mogel storiti? Sa liha je bila zame izgubljena.

„Ali si srečna?“ sem jo vprašal.

„Imam veliko dela“, je odgovorila. Huzejin je bogat in poleg tega moram skrbeti tudi za otroka.

„Razveselil bi te še tako rad, predno se ločiva. ... Ali te morem s čim?“

„Reci ako moreš, da si me res ljubil in da me ne bodeš pozabil.“

„Jaz sem te ljubil in te tudi pozabil ne bodem nikdar.“

V neizrečnem veselju sta ji zatrepotali oči in rekla je tiho: „Srečno si me razveselil. Hočem iti. Živi dolgo in bodi srečen!“

Obrnila se je ter odšla. Gledal sem za njo in čakal, da se obrne in mi vsaj še enkrat namigne v slovo. Zaman. Kar pa sem začul njen glas, njen ljubki glas. O Antari je pala. Pesem je donela glasno in krasno. In v praih sem začutil neko neizrečno trepetanje. Pesem je donela vedno bolj tiho ... tiho ... tiho ... in na posled je utihnila.

Solnce je zašlo. Mrzel veter, ki mi je pretresal mozek po kosteh, je zavel med drevesi. Kmalu se je zmračilo. In začutil sem, da je ljubka lučica, ki mi je razsvetljevala in ogrevala mladost mojo, ugasnila za zmiraj.

koalicije. Slovenski narod, ki se je skozi več desetletij na strani te stranke bojeval, bode to prišteval k svojim neprijetnim spominom, ako bode ta stranka glasovanje svojih zastopnikov v proračunskem odseku tudi v zbornici potrdila. Ne samo slovenska nižja gimnazija mora biti v Celju, temveč Slovincem gre v Celju popolna gimnazija, in ta se bode morala sčasoma tudi ustanoviti. Ako bode treba v Celju kakšen zavod zapreti, bode to morala biti nemška gimnazija. V Mariboru so za Slovence gimnazijske vzporednice kakor obstajajo sedaj, večje vrednosti kakor pa samostojen nižji gimnazij. Govornik je obžaloval slabost ministrskega predsednika, katero je pokazal s tem, da je izjavil, da bode Stürgkhovo resolucijo v slučaju, ako bi bila tudi v zbornici sklenjena, uvaževal. Slovenci protestirajo kar najodločnejše zoper sovražno naklep, ki je obsežen v Stürgkhovi resoluciji. S celjsko gimnazijo se je bavil tudi poslanec Ploj, napadal je ostro vlado, katere dolžnost bi bila člane ustavovernega veleposlavlja poučiti, da se rešitev jezikovnega vprašanja v Avstriji in redno delovanje v zbornici, za kar se omenjena stranka poteguje, ne atrinja z resolucijo, ki je nasilni napad na kulturno posest spodnještajarskih Slovincov. Pri vprašanju nemško-slovenske nižje gimnazije v Celju ne more biti za slov. poslance nikakih pogajanj. Ta zavod se iz Celja odstrani na noben način ne sme.

(Posojilnica v Celju) naznanja, da je na čelstvo in nadzorstvo tega zavoda sklenilo obrestovati hranilne vloge počenši s 1. aprilom t. l. do nadaljnjega naznanila po 4 1/2%, ker je znižala obrestno mero „Avstro-ogrška banka“ in drugi večji zavodi.

(„Rokovnjači.“) Že po vsem Slovenskem znana narodna igra „Rokovnjači“, se vprizori v nedeljo teden, dne 9. marca v gledališki dvorani „Narodnega doma“ v Celju. Opozorjamo že danes občinstvo iz mesta in okolice na to narodno igro, velezanimivo in zabavno po svojem burnem dramatičnem dejanju ter pretresljivo po tragični usodi junakov. Med igro je tudi vpletenih več lepih pesmi in kupletov, ki jih bode pel zbor, oziroma solisti Blaž Mozol, pravi narodni gorenjski tip pa bode s svojim živim, originalnim humorjem skrbel za smeh. Nedvomno je, da bode igra, ki je povsod dosegla še doslej najboljši uspeh, tudi na celjskem odru izvrstno vspela.

(Pa zdrav nam ostani!) Dr. Ernest Mravlag, ki je dosedaj „advokaril“ v kompaniji s pl. Jaborneggom, je naznanil odvetniški zbornici, da se po treh mesecih preseli v Maribor.

(Nadepolna nemška mladež.) Koncem l. šolskega semestra se je dogodilo v Celju par noči zapored več izgrediv, katere so uprizorili pijani nemški gimnazijci. S „heil“ klici in tuljenjem znane pesmi so se drčili po mestu in posebno so bili glasni gredé mimo „Narodnega doma“. V edni omenjenih noči pa se je kopica teh germanskih pobičev spozabila celo tako daleč, da je pobila izložno okno g. L. Pokornyja, svečarja v Gledališki ulici in mu zdrobila nekaj sveč. Ime onega dijaka, ki je razbil okno, je znano.

(Šentpeterska požarna bramba v Sav. dolini) dela s svojo nemško komando in tulejem nemških pesni mnogo spodtike. Tudi denarno gospodarstvo ni v redu. Dobili smo o tej zadevi daljši dopis, katerega, če se razmere ne predrugačijo, do cela objavimo. Naj skrbi slovenski obč. odbor, da se odpravijo te pege lepi slovenski občini.

(Vransko.) Viharni časi, kakor še nikdar tukaj ob volitvah, prišli so čez ta ubogi trg. Na dan volitve valile so se iz vseh štirih vetrov trume volilcev, kakor bi hotele s svojim, trgu nasprotno, da, reči moremo, sovraščim namezom neprimpravljeni, needine in razdvojeni tržke volilce nđušiti. Prišli so isti dan volilci, ki se svoj živi dan nobenih volitev niso vdeležili in dogodile so se v volilni sobi pogostokrat smešne stvari. Tako n. pr. je volilni komisar nekega močeljnega pozval, naj pove, kateri so njegovi „odborniki“. „Razbojniki?“ odgovori jecljajoč kmetič. Da je bila zmaga na strani prevladajoče večine nasproti tržanom, razvidilo se je že iz početka volitve. In kdo je to provzročil? Isti mož, kateri je svoječasno mnogo v prid in za napredek trga

žrtvoval in kateri se je zdaj po nerazumnosti sotrzan, hotel nad svojimi lastnimi sodrugi maščevati. V ednem oziru se mu pa tega še ne more v zlo šteti, ker potegoval se je za interese „spodnjega konca“, ki je v teku let res mnogo izgubil. Prestavili so namreč sodnijsko poslopje, živinsko sejmišče v „zgornji konec“ in zdaj pa pride še novo šolsko poslopje tje gori. Spodnji del zgubi tedaj res zdatno, promet in trgovina se nekako bolj proti zgornjemu približavata in s časom se zna zgoditi, da ostanejo stanovanja za uradnike zdolej — prazna. A agitacija proti stavbi šolskega poslopja ni bila umestna, ker se je mislila prepreči, akoravno vsi izobraženci vedo, da je to — prepozno. „Po toči zvoniti“ ne izda. Zakaj pa se ni brigalo, ko je bil še čas in zakaj se je v spodnjem koncu prostor za stavbo povsod odrekel? Povsem nespametna agitacija pa je bila proti „škrice“. Ali ne veste, da „kdo veter seje, vihar žanje?“ Razumništvu vranskega trga se pač ne more očitati, da je proti blagru trga in tudi za kmeta ima srce, kar je že mno gokrat dejansko pokazalo. Zgoditi bi se znalo (in zgodilo se je že), da bodo kmetske tistega prvega iz svoje sredine izbacili, kateri jih zdaj najbolj obožava. Bi li ne bilo umestno, da bi si častna mesta v občinskem odboru tako razdelili, da bi bili obe stranki zadovoljni? Za postni čas naj nam bo to v daljno, važno premišljevanje — do druge volitve.

(Promet vinske trte.) Štajarski namestnik je izdal razglas, po katerem je promet vinske trte med občinami gornjegrajskega okraja, ki obsega občine Kokarje, Ljubno, Luče, Nova Štifta, Gorajgrad, Braslovče, Rečica, Solčava in Bočna, dovoljen. Nasprotno pa je izvoz vinskih trt iz teh občin, ki so po trtni uši okužene, v druge, prepovedan.

(Lutriš vero v Sevnici) je razlagal preteklo nedeljo, dne 23. t. m. celjski pastor May. Izvoljene svoje ovčice, katerih pa je prav malo, gladil je pastor, da so kar mižale; po večini so bili pa radovedneži, ki so prišli gledat lutrovo mašo. Lepo so začeli Prusi tudi med Slovenci!

(Odbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Slovenjigradec in okolico) vabi najvljudneje k zborovanju, ki se vrši dne 9. marca 1902 po poldne ob 3. uri v št. Janžu pri Spodnjem Dravogradu v prostorih gosp. Franca Čas po domače Juri-ja.

(Med pošto Poljčane in Makole) se uvede s 1. marcem t. l. namesto dosedanjega poštnega pota vsakdanja vozna pošta.

(Slovenjebistriško učiteljsko društvo) zboruje v četrtek, dne 6. marca t. l. ob 10. uri do poldne v Slov. Bistrici z nastopnim sporedom: 1. Petje; poje se L. Hudovernikova „Naša zvezda“ in Volaričeva „Gospodov dan“. 2. Društvene zadeve. 3. Učitelj in narod; govoril bo g. Urek. 4. Pogoji življenju in kako je prišlo isto na zemljo? — 5. Pregled in odobrenje računa za leto 1901. 6. slučajnosti.

(Učiteljsko društvo za ptujski okraj) imelo bode svoje redno zborovanje v četrtek, dne 6. marca 1902 dopoldne ob pol 11. uri v okoliški šoli s sledečim sporedom: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Društvene zadeve. 4. Predavanje: „Naš šolski, vpokojniški in zakon o učiteljskih plačah v primeri z dotičnimi najnovejšimi zakoni nekaterih drugih kronovin“ (poročevalec g. Fr. Podobnik). 5. Slučajnosti. K mnogobrojni udeležbi vljudno vabi Fr. Šorn, t. č. predsednik.

(Poštna vest.) S 1. marcem se vpelje med poštnim uradom v Juršincih in Ptujem vsakodnevna vozna pošta namesto dosedanjega poštnega sela.

(Novo ljutomerski župan) notar J. Thurn je povedal, kako meni on delovati v blagor Ljutomerčanov. Svojo prvo nalogo vidi v tem, da podpira razpadajoče nemštvo v Ljutomeru. Dosedanje tržko gospodarstvo je ostro obsodil, češ, da je čisto zavoženo.

(Sumljiva detomora.) V Mariboru so zaprli deklo Marijo Bamberger, ker je na sumu, da je umorila svoje dete in je skrila v nek zaboj. Izročili so jo okrožnemu sodišču.

(Zdravniki v naših goratih pokrajinah.) Na Štajarskem je letos 689 zdravnikov (lani 674) od teh jih živi v Gradcu 262. Na Kranjskem jih je 103 (lani 99), na Koroškem pa 144 (lani 141).

(Kmet zadruha pri Mali Nedelji) z okolico, vabi vse č. člane zadržnike, da se vdeležijo prihodnje nedelje, dne 2. marca točno ob 2. uri popoldne v zadržni hiši izvanrednega zborovanja, kjer se bode zborovalo in določilo, na kak način da se pomore posestnikom, koji imajo živino in nobene krme ter da se rešijo gotovega propada. Vabljeni so posebno oni, koji že sedaj trpe po manjkanje. K prav obilni vdeležbi vabi

načelstvo.

(Prestopanje k protestantom v Gradcu.) Dočim je prejšnja leta prestopilo največ po 20 oseb iz katoliške k protestantski cerkvi, prestopilo jih je 1898. leta 80, 1899. l. 338, 1900. l. 350, 1901. l. 497, a letos od novega leta do 20. februarja pa je že prestopilo 53 oseb. Število odpadnikov v zadnjih štirih letih je potemtakem naraslo na 1318.

Šola in dom.

„Knjižnica za mladino“ — naštrdiakrivnostnoh. (Konec.)

IV.

Zdaj nismo več — oprostite — nevedneži in slepci! Trdi skrivnostni oreh je razklan. „Knjižnica za mladino“ leži pred nami razgčena na ogled, njena jedra so bogata, izpolnjujejo namreč 214 strani. Naročimo si jo v obilnem številu! Iz njenih jedrec specimo slastno orehovo potico, šla bode mladini v veliko slast, kajti njena duša je morala doslej v rodoljubju stradati. Odslej ne sme več stradati, temveč redi se naj, da si razvije svoje delavne moči materinem jeziku in rojstnemu domu v čast in korist. Za nami pride zarod, ki bode pač drugače žarno, nego mi, ljubil svoj jezik in rod, a le tedaj, če ga mi „mlač-neži“ in „zaspanci“ k temu vzgojimo. Dajmo torej mladini dobrih knjigi!

Tudi meni je nekda, ko sem v šoli hlače trgal, rodoljubna knjiga, katero mi je posodil moj nepozabni učitelj, moj dušni oče, vžgala v srcu plamen ljubezni do slovenskega naroda. Bog ve, če bi mi drugače ta sveti čut ne ostal zakrknjen, kakor našim slepim nemškutarjem. Rodoljubni knjigi, ki je bila v tistem času kaj borna, se mi je zahvaliti, da morem sedaj v svojem poklicu na tihem delati za svoj dragi narod.

Na pravi poti sem, če rečem: „Dajte naši mladini v roke „Knjižnico za mladino“, da ji obogatite revno srce!“

Dom in šola, roko v roko! Zarja lepše prihodnosti nam izhaja na izhodu.

Koncem še kratek knjižnični načrt za naše šole:

1. Krajni šolski svet mora dati vsako leto najmanj 20 K v proračun za šolsko knjižnico.

2. Učiteljska domača konferenca naroči a) „Zvonček“ mladinski list s podobami za 5 K, b) „Knjižnico za mladino“ za 3 K 20 vin., c) „Popotnik“, pedagoški list za 6 K, d) „Vrtec“ za 5 K, za ostanek se naroče druge manjše knjige za mladino n. pr. Vrablov „Čujte nas!“, ki je z ozirom za vzbujanje ljubezni do materinega jezika pravi biser.

Šola, ki ne skrbi za zadostno pomnoževanje šolske knjižnice, ne umeva svoje naloge popolnoma. Ona obsoja sama sebe. To velja tudi o stariših.

Glejte torej, kogar se tiče! Še ni prepozno! Ti pa, ljubezniva bralka, dragi bralec, storiš veliko dobroto svojemu narodu, ako odpraš trdo orehovo luščino svoje žepne „késice“ in pošlješ A. Gabrščekovi tiskarni v Gorico 3 K 20 v ali 1 gid 60 kr, katera ti pošlje po vsake tri mesece po edno lično vezano knjigo, obsegajočo najmanj 214 strani za otroke, ki jih imaš rada.

Še sama jo bodeš z zanimanjem brala. Morda ugledaš tudi ti tisti veliki, čarobni, bajni svet v malem otrokovem srcu, ki bode tudi tvoje nežno srce napolnjeval z blaženostjo in srečo! Obogatelo bode še bolj tvoje čuteče srce!

„Pustite male k meni, kajti njih je nebeško kraljestvo!“

Druge slovenske novice.

(V korist družbi sv. Cirila in Metoda) priredita ženski podružnici v Ljubljani veliko veselico.

(Promoviran) je bil danes na dunajski univerzi doktorjem modroslovja g. Jos Srebrnič, suplent na goriški gimnaziji.

(Vodstvo okrajnega glavarstva v Postojni) je poverjeno okrajnemu nadkomisarju v Krškem gosp. baronu Rechbachu.

(Prodaja mleka.) Tudi mlekarice iz ljubljanske okolice niso več zadovoljne s sedanjimi cenami mleka. Posestniki iz okolice so se namreč obrnili na merodajne faktorje, da se vpelje nova mera, a bilo je brez uspeha. Zdaj se je pa po slaneč Vencajz v državnem zboru oglašil in vprašal vlado, ali hoče poskrbeti, da se tudi glede prodaje mleka na Kranjskem uveljavijo zakonite določbe.

(Shod socijalnih demokratov.) V ponedeljek se je vršil v Ljubljani mnogoštevilno obiskan shod socijalnih demokratov, na katerem je so-drug K. Linhart poročal o tržaškem štrajku. Vladni zastopnik je shod razpustil, na kar se je vzdignil velik vrišč.

(Ženska bolnišnica v Novem mestu.) Zdravstveni zastop novomeški je kupil na kapitelskem hribu v Novem mestu ležeče stavbišče v namen, da se tam zgradi bolnišnica za ženske.

(Ustavljen vlak.) Pri St. Petru na Notranjskem je v ponedeljek železniški čuvaj s streljo obvestil brzovlak, ki je vozil iz Trsta na Dunaj, naj se vstavi. Vlak se je vstavil. Konstatiralo se je, da je bil železniški tir poškodovan. V vlaku je bil nek nadvojvoda.

(Utonil je) v Vipavi 22letni J. Pavletič iz Gabrij. Zbolel je za tifusom, pčtem se mu je pa zmešalo. Pobegnil je od doma in skočil v vodo; nek poljski čuvaj ga je hotel izvleči iz vode, pa se mu ni posrečilo.

(„Narodni dom“ v Velikovem.) Slovenska posojilnica v Velikovem na Koroškem je kupila nedavno ondotno največjo gostilno „pri zlatem orlu“. Ta nakup je spravil ondotne nemške in nemške zagrizence v kar največjo jezo, ker ne morejo prenesti, da dōbe Slovenci v Velikovem svojo gostilno. V istem poslopu bo imela odslej posojilnica, pozneje tudi gospodarska zadruga svoj dom, Slovenci iz mesta in iz okolice pa svoje zbirališče.

(Zapostavljanje slovenskega jezika.) Pri neki obravnavi trgovskega sodišča v Trstu je predsednik Basevi pretrgal razpravo, ker je od vetnik dr. Tuma govoril slovenski; predsednik je zahteval, naj govori laški ali nemški, ker slovenski ne razume. A dr. Tuma se ni udal, in se je razprava nadaljevala s pomočjo tolmača.

(Nova trdnjava tržaških Slovencev.) V ponedeljek je „Zavod sv. Nikolaja“ v Trstu s pomočjo „Tržaške posojilnice in hranilnice“ kupil hišo z velikim vrtom v Rocolu za kupnino 50.000 kron. Ta nova gospodarska pridobitev tržaškega Sloventstva je toliko pomembnejša, ker je kupljeno poslopu pripravno za morebitno bodočo šolo, veliki vrt pa za poletne veselice. Zasluga za to gre g. M. Skrinjarjevi, voditeljici zavoda, a tudi „Tržaški posojilnici“, ki je sta vila na razpolago potrebna sredstva.

(V zdravilišču Opatija.) Dne 19. februarja t. l. je bilo v Opatiji navzočih že 1196 oseb zdravilišnega občinstva. Sezona se je torej že začela. V nedeljo jo prišel veliki vojvoda luksenburški z vojvodo sassavskim. Pride tudi ru-munski kralj.

(Občinske volitve v Pazinu.) V torek so se v Pazinu v Istri začele občinske volitve z volitvijo I. volilnega razreda. V tem razredu je zmagala laška stranka, ki je pri zadnjih volitvah propadla. V drugem in tretjem razredu so zmagali Hrvatje. C. kr. uradniki so glasovali po večini za italijansko listo.

(Društvo „Zveza“ na Dunaju) priredi v nedeljo, dne 2. marca t. l. svoj zabavni večer v dvorani „Regensburgerhof“ I. Sonnenfelsgasse 2 z naslednjim sporedom: Predavanje gosp. stud. med. Vekoslav Spindlerja, člana slov. akad. društva „Slovenije“: „O Valentinu Vodniku in njegovi dob.“ Društveni pevski zbor pod vodstvom gosp. Vinko Krušica pa bode pel sledeče zборе: 1. Dr. Gustav Ipavec: „Pozdrav“, mešan zbor. 2. P. Hugolin Sattner: „Na planine“, moški zbor. 3. Stanko Pirnat: „Naša zvezda“, mešan zbor. 4. Ant. Nedved: „Ljubezen in pomlad“, moški zbor z tenor solom. 5. Mat. Hubad: „Škrjanček

poje, žvrgoli“, „Bratci veseli vsi“, „Ljubca povej, povej“, mešani zbori 6. Ant. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. Med posameznimi točkami koncertoval bode septet gg. tamburašev slov. akad. društva „Slovenije“. Začetek ob 6 uri zvečer. Prijatelji društva dobro došli!

Dopisi.

Iz Ptujске Gore.

Na Ptujski Gori bodo skoraj volitve, To farman naš vsaki že vé,
Saj župnik pozabil je svoje molitve,
Odkar rihtarija mu z glave ne gre.

Mi kmetje pa gorski si bomo volili
V občinski odbor poštene možje,
In „Sattlerja“ z „Filiposom“ bomo podili,
Če on nam sam rad od hrama ne gre.

Tako je pel s hrupavim glasom v „Štajercu“ nekaj dni pred volitvami na Ptujski Gori znani pek Repa, od „Štajerca“ in ptujskih „Nemcev“ postavljeni kandidat za županski stol na Ptujski Gori. (!?)

Dne 10 t. m. so bile volitve, pri katerih je, kakor ste že v svojem cenjenem listu poročali, zmagala slovenska stranka in je Repa s svojimi pristaši sijajno propadel. Hudobni Gorci so pa sedaj po volitvah gori omenjeno pesem pre-naredili in pojejo tako le:

Na Ptujski Gori so bile pred kratkim volitve,
Najboljše gotovo pek Repa to vé,
Pomagale niso mu prošnje, molitve,
Ker ljubše kot „Repa“ je Gorcem „kof“.

Mi kmetje smo goraki poštene volili
V občinski odbor le slovenske možje
In „Štajerca“ z „Repo“ pa smo zapodili, —
Z „Repo“ naj „Štajerc“ k Orniku gre.

Kakor smo izvedeli, bil je Repa svoje zmage tako gotov, da je na dan pred volitvijo rekel svo-jemu gospodarju in županu peku Orniku na Ptuj, da ga bode čez nekaj dni že lahko pozdravil kot prvega nemškega župana Ptujске Gore in da potem ne bode več Ornikov „ksel“ ampak „kolega“.

Ptujski Nemci delali so tudi na vse kriplice za Repo, kajti ako pade Ptujška Gora, pade tudi slovenski okrajni zastop ptujski, ker tvori slovensko večino v okrajnem zastopu edino le odbornik iz Ptujске Gore.

Za ta pot pa smo Repi in Ptujčanom račune pošteno prekrizali in Repa je delal računa brez krčmarja. Pomagalo mu ne bode nič, tudi če vložil, kakor baje namerava, rekurz proti vo-litvam, kajti volitve so se vršile popolnoma v redu in Gorci so pokazali odločno, da — Repe — nikakor ne marajo.

Iz Male Nedelje. (Zadružao življenje.)

Dne 16. februarja t. l. imela je naša kmet. zadruga II. redni občni zbor z običajnim sporedom, katerega se je vkljub skrajno neugodnemu vremenu dokajšnje število udov udeležilo. Po pozdravu na čelnska podal je predsednik nadzorništva letni račun naše mlekarne, iz katerega se je razvidelo, da naša mlekarne ni edna tistih, katere nimajo upanja doseči boljše prihodnosti. Iz letne bilance se je lahko vsak prepričal, kaj rečem iz bilance, prepričal se je vsak tudi faktično, da je to res, kar je načelstvo predlagalo, ni čuda torej, da je nadzorništvo pregledujoč knjige, letni zaključek z mirno vestjo odobrilo. Vkljub temu, da je bilo v letu izvanrednih stroškov do 120 kron, vendar je še zadruga prihranila na rezervnem zakladu čez 14 K in ko ne bilo teh nepotrebnih stroškov, imela bi čez 130 kron rezerve, čeprav še mnogo udov ni vplačalo deležev in še tudi dosedaj ni dobila nobene podpore.

Pri občnem zboru izrekla se je tudi posebna hvala našima gg. državnima poslancema dr. P. oju in Robiču za njih neumorni trud v korist kmet-skega stanu, tako tudi slavnim uredništvom „Domovine“ in „Slov. Gospodarja“, kateri obisku jeta in nas ponujeta brezplačno.

Kar se tiče izdelka, dobila je naša zadruga vaestransko priznanje in ker še ravno ni ves pridelek, kateri je mojsterski glede kakovosti, prodan, se tem potom opozarjajo vsi gg. trgovci in gostilničarji, da pošljejo posebno v tem post-nem času mnogobrojna naročila, katera se bo-dejo vestno in v vso zadovoljnost naročnika iz-

vrševala. Mnogo je trgovcev, kateri vedno pra-vijo, da so „neizmerni prijatelji“ kmeta; take še posebej opozarjamo, da se jim ravno tukaj nudi prav ugodna prilika, tisto ljubav dejansko po-kazati, da kdor podpira zadrugne mlekarne, ta je pravi prijatelj kmeta, ker od mlekarne ima le edino dobiček t. j. podporo kmet. Vederemo.

A. Moravski.

Dunaj. (Proslava petdesetletnica Gogoljeve smrti.) Dne 20. februarja t. l. so slavili dunajski Rusi ednega svojih največjih mož — Gogolja. V dvorani trgovskega društva se je zbralo na večer tega pomembnega dne odlično in mnogoštevilno slovansko občinstvo. Čehi, Hrvati, Srbi, Bulgari in mi Slovenci smo prišli prisostvovati tej veli-častni ruski slavnosti.

Zastopana so bila sledeča slovanska dijaška društva: Rusko — Bukovina, Češko — Akade-micky Spolek, Hrvaško — Zvonimir, Srbsko — Zora, Bulgarsko — Balkan ter naše — Slovenija.

Slavnostni govor je imel nam dobro znani dr. Nikolajevič Vergun, redaktor vseslovanskega lista „Slovanski vek“. Slaveč zasluga Gogoljeve za bratski nam ruski narod povdarjal je, da so dela njegova last vsega omikanega sveta, po-sebno pa slovanskega sveta, kateri si jih je že prilastil v nešteti prevodih. V njih izraženo je slovansko mišljenje in čustvovanje, v njih naj-demo vseslovanskega pesnika.

Potem je sledil slaven monolog Gogoljev: „Zapiski Sumassedsago“ t. j. „Zapiski Blaznega“, katerega je predaval umetniško dovršeno ruski diletant ob burnem odobravanju. Nato so govo-rili pred Gogoljevo sliko zastopniki slovanskih dijaških društev.

V navdušenih govorih se je tu slavil Go-goljev pesniški duh. Povdarjala se je obsežnost prevodne literature pri posameznih slovanskih narodih. Tudi zastopnik našega naroda je smel s ponosom trditi, da imamo že četrto stoletja Go-goljevo slavno delo „Mrtve duše“ v prevodu, da je njegov „Revizor“ in „Ženitba“ stalno v reper-toaru ljubljanskega gledališča, da je „Slovanska knjižnica“ že poslala v javnost lepo število nje-govih novel.

Slovenski govor — imel ga je predsednik „Slovenije“ medik g. M. Rus — je žel jako laskavo ter zaslužno pohvalo. Po končanih govorih se je zapela slavnostna kantata, katero je bil zložil na čast Gogolju dr. Vergun. Z Gogoljevo kome-dijo „Ženitba“ se je končal program te lepe slavnosti. Bili so to vseskozi samo ruski diletantje, moški, večinoma dijaki, kateri so v igri nasto-pali, ali reči se mora, da se je igralo dovršeno. Slovan, kateri marsikatero besedo tudi ne bi bil razumel, moral se je vkljub temu prav od srca smejati vse premagujočemu humorju velikega ruskega pisatelja ter končno odnesti neizbriljiv spomin na to veličastno slavlje. Bil je to zares večer, v katerem se je v Rusu, Čehu, Slo-vencu, Hrvatcu, Srbu, Bulgaru navduševalo ter se srčno smejalo edino le slovansko srce. — Ker se nameravajo tudi nadalje, kakor smo slišali iz verodostojnega vira, skupno proslavljati jubilej vseh velikih Slovanov — kakor se je že bilo pričelo z jubilejem Prešernovim in Puškinovim — smemo upati, da se v kratkem spet sestanemo na tako srčnem vseslovanskem večeru.

Narodno-gospodarske novice.

I. Kako snažiti bele konje rujavih madežev?

Čestokrat se zgodi, da se konji lepe bele barve omažejo in dobe rujavkaste madeže, zlasti na ategnih in spodnjem delu života. Ker to jako kazi barvo konjem, je treba to zabraniti. To se zgodi najlažje za časa, dokler nesnaga ni kože in dlake konju popolno akvarila. Treba ni dru-zega, nego na drobno raztolči drevesnega oglja, namečiti ga v vodo, da postane gosta kaša in s to kašo madeže oribati. Kadar se ta posuši, pa je treba z gosto in močno krtačo ali tudi slamo madeže močno izribati, navrh pa še z čedno, v vodi namočeno krtačo izprati. Seveda je treba to ponavljati po vsakem onesnaženju konja.

Politični pregled.

(Državni zbor) V seji dne 24. febr. se je nadaljevala razprava o državnem proračunu. Prvi je govoril posl. Ferjančič; poleg celjskega vprašanja se je bavil tudi s pomanjkanjem slovenskih ljudskih šol, posebno v Trstu. Govoril je o divji gonji Italijanov proti edini slovenski srednji šoli v Istri ter konstatiral, da se sodniki na slovenskih razpravah v Primorju morajo posluževati tolmačev. Končal je s pozivom, naj nerodajni krogi gledajo na to, da s svojo politiko v Primorju, s katero povzdukujejo Lahe, ne pritirajo Avstrije v pogin. Potem je imel ministrski predsednik dolg govor o parlamentarnih razmerah, o nagodbi z Ogrsko in o narodnostnem vprašanju. V torek se je razprava nadaljevala. Govoril je poslanec Ploj in izjavil, da nima do dotedanje vlade nikakega zaupanja, ker ista ne vpoštevata koristi slovenskega naroda. Omenjal je celjsko vprašanje in se obširno bavil z jezikovnimi odnosi na Sp. Štajarskem ter grajal pomemčevalna prizadevanja predsednika višje deželne sodnije v Gradcu. Konstatiral je, da vladna politika v Istri in Trstu močno škoduje avstrijskim skupnim interesom. V sredo je poslanec Žičkar začetkom seje vložil interpelacijo glede postopanja konceptnih uradnikov pri okrožnem sodišču v Mariboru proti slovenskim strankam. Zbornica je s 136 proti 72 glasovom sklenila prehod v nadrobno razpravo. Poslanec Hauck je zahteval, naj cesar da en milijon na leto za starostno zavarovanje. Laški poslanec Conci je govoril o samoupravi južnih Tirol; ko ga je predsednik opomnil, naj govori o točki „državni svet“, ki je na dnevnem redu, je mož začel govoriti v laškem jeziku, da bi ga predsednik ne razumel. Njegovi tovariši so se izu smejali. Poslanec Zavorka je govoril v češkem jeziku, kar je Nemce močno jezilo. Pritoževal se je, da se čeških govorov ne sprejme v stenografski zapisnik. Poslanec Brzorad je v svojem govoru omenjal razmere v parlamentu: „Bolj surovo kakor tukaj (namreč v državnem zboru) se ne govori in psuje v nobeni zakotni krčmi, in naj se nemška gospoda izvija kolikor hoče, vse surovosti in zabavljanja izhajajo od njene strani.“ Pri glasovanju so bile v razpravi stoječe točke sprejete.

(Poljaki v nemškem državnem zboru). Na pritožbo poljskega poslanca Globockega, kako zatira vlada poljski življenj ter ga nalašč izziva k nezadovoljnostim, je odgovoril v zbornici notranji minister skrajno žaljivo in ošabno. Dejal je med drugim, da je zgodovina Poljke za vedno končana. Vlada bo skrbela, da se naseli v poljskih pokrajinah z nemško (miko?) tudi nemški red in mir, nemške navade in običaji. — Ta nesramna napoved brezobzirne krutosti v nasilnem pomemčevanju mora vzdigniti ves poljski živelj da, vseslovanstvo k protestu!

(V Italiji) so nameravali vprizoriti železničarji (strojevodje, konduktarji itd.) generalni štrajk. Vlada pa je sklicala rezerviste rojene leta 1878 pod zastavo, da bi ti nadomeščali štrajkujoče, in odredila militariziranje železničarjev. Vlada misli tako preprečiti grozečo stavko. Dosedaj še ni prišlo do nikakih izgrediv. — Dosedanje ministertvo Zanardelli ostane še nadalje.

(Revolucija v Španiji) je dosegla velikanski obseg: V Barceloni je štrajkalo nad 80.000 delavcev, položaj v mestu je bil strašen, kavarne in prodajalne zaprte, prišlo je do neštetihi krvavih pobojev, pri katerih jih je mnogo padlo. Mesto je podobno vojaškemu taboru. Iz Pariza je došla brzojavka, da je v Barceloni, predno je bilo razglašeno obsedno stanje, puščila drhal strahovito razsajala, ropala in morila brez ozirov. Zdaj jo je vojaštvo ukrotilo: Sme namreč streljati kakor hoče in kogar hoče. V štirih dneh je bilo baje ustreljenih 280 oseb, ranjenih 540, zaprtih pa nad 700. V celi Kataloniji štrajka nad 200.000 delavcev.

(Nemški princ v Ameriki.) Brat nemškega cesarja se je napotil v Ameriko, da obišče predsednika Združenih držav. Te dni je došel v New York, kjer so ga Amerikanci sicer sijajno sprejeli, vendar ta obisk večjega pomena ne bo imel. Vsaj enega ne, ki bi ga nemški cesar rad dosegel, namreč zvezo med Nemčijo in Združenimi državami. Amerikanci pa nočejo stopiti v

nobeno ožjo zvezo s kakšno evropsko državo. Proti temu obisku sta se zarotila celo ogerj in veda. Velikanski požar, ki je uničil v New Yorku nek hotel in več hiš malo prej kot pa je pršel prino tja, je pretresel vse mesto, saj je zgorelo tudi 15 oseb ter se jih je ponesrečilo nad 50. To se je zgodilo dne 22. t. m., ko je bil ves New York v zastavah pričakujoč princa, katerega pa še ni bilo. Veliki viharj na morju so namreč prihod zakasnili, razsvetljavo v mestu onemogočili in vse pokvarili. Zdaj pa je začela še Anglija iz nevoščljivosti, da ne bi Nemčija res dosegla, kar želi, spletakariti proti Nemcem.

(Vojna v Južni Afriki.) Angleški general Hamilton je imel dne 19. t. m. pri Klippanu boj z Buri, tekom katerega so Buri levo krilo konjenišva obkolili in odrezali. Dva angleška častnika sta bila težko ranjena, dva moža ubita in 46 ujetih; te pa so Buri kasneje zopet izpustili. V bitki ob Klip-Riverja dne 12. t. m. so Buri pobili Angležem 2 častnika in 49 mož, ranili pa 8 častnikov in 76 mož. To je bil torej hud poraz Angležev. Radi ran je umrl pred tednom okrog 50 Angležev, v bojnišcu pa je bil sprejet 301 mož, 11 častnikov pa se je moralo vrniti domov. — Angleški polkovnik Park je presenetil v gorovju burški oddetek ter ujel 104 Burrov z vozovi. Dewet je zdaj docela na varnem, Butha se nahaja v vzhodnem Transvaalu.

IZJAVA.

Uredništvo „Domovine“ izjavlja, da v članku z dne 24. maja l. 1901, ni imelo namena z vsebino članka žaliti odborike nasprotne stranke, ki so vladali pred slovensko na Teharjih in da ni hotelo predbacivati istim kako nepošteno gospodarstvo z občinskim premoženjem in preklicuje vsako žalitev odborikov.

V Celju, 26. februarja 1902.

Ante Beg

bivši odgovorni urednik.

Vabilo

na

27. redni občni zbor

Gornje-Savinske posojilnice v Mozirju

v ponedeljek, 10. marca t. l., ob 9. uri dop.

Ako ne dojde dovolj udeležencev, je ob 10. uri zborovanje ob vsakem številu udeležencev v uradni pisarni.

Dnevni red:

1. Prečitane in odobrenje zapisnika 26. občnega zbora z dne 11. marca 1901.
2. Poročilo načelnstva o delovanju in o računih za leto 1901.
3. Poročilo nadzornikstva in njega nasveti o uporabi preostanka.
4. Posameznosti.

Načelnstvo

Vabilo

na

občni zbor

posojilnice v Gornjemgradu

ki se vrši

v soboto, dne 8. marca 1902, ob 2. uri pop. v uradu.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnstva.
 2. Potrdjenje računa za l. 1901.
 3. Razdelitev čistega dobička.
 4. Predlogi.
- Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se vrši drugi občni zbor isti dan ob 3. uri popoldne z enakim dnevnim redom.

Načelnstvo.

Pekarski učenec

se sprejme takoj pri Anton Rössnerju (63) 3-2 v Braslovčah

SENO

v večjih količinah in dobre kakovosti kupuje tvrdka Bela Pollak i Rendeli

(94) v Zagrebu 2-1

kamor je nasloviti event. ponudbe.

Proda se

pod roko za 15000 kron v sredi konjskega trga

enonadstropna hiša

pripravna za vsako obrt

Zdaj je v enem delu hiše trgovec, ki pa ima še 4 leta vključeno najemno pravico.

Povpraša se naj direktno pri Franc Fuhrmannu, posestniku in mizarju v Konjicah. (90) 3-1

Učenec

ki je dovršil z dobrim uspehom ljudsko šolo, se sprejme takoj v trgovini z mešanim blagom pri Ivan Koletnik-ovi nasledci na Črnigori (91) 3-1 pri Ptuj

Zahvala in priporočilo

banke „SLAVIJE“.

Podpisana sva bila zavarovana za svoja poslopja zoper požar pri banki „SLAVIJI“ v Pragi.

Ker sva pogorela in je banka „SLAVIJA“ po njenem glavnem zastopniku g. Ivanu Likarju v Celju vso škodo tako hitro in pošteno izplačala, da sva s tem popolnoma zadovoljna, se „Slaviji“ in g. Likarju za to lepo zahvaliva in vsakemu priporočava, kdor hoče biti dobro in pošteno zavarovan. (93)

V CELJU, dne 25. svečana 1902

Ignac Skamen

Mica Skamen

posestnika na Lahovni,

občina Škofjavska pri Celju.

Služba občinskega redarja.

V občini trg Žalec se razpiše služba občinskega redarja ob enem sluga, katero je nastopiti z dnem 1. aprila 1902. Plača znaša od občine 480 kron, posebej še 160 kron, skupaj torej 640 kron na leto, prosto službeno stanovanje, obleka in zavarovanje proti nezgodam.

Zahteva se neomadeževani značaj, popolno znanje slovenščine v besedi in pisavi, nemščina pa v besedi.

Prošnje, opremljene z domovnico in spričevali dosedanje službe, naj se pošljejo do 15. marca 1902 županstvu trga Žalec.

Občinski urad trga Žalec. (57) 3-3 dne 19. svečana 1902

Sadna drevesca

(p e v o e k e)

bruške in jablane, prodaja ceno

gospod T. Grab

na Ponikvi ob južni železniči.

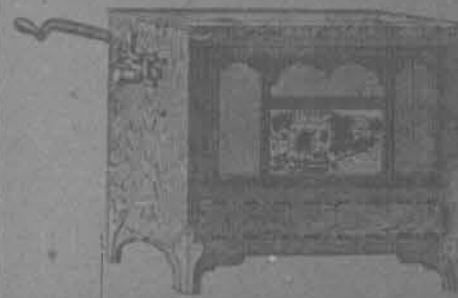
(95) 4-1

Josip Weber

Rimske toplice (Römerbad), Štajarsko.

Izdeluje kot posebnost vse vrste glasbenega orodja kakor harmonike in lajne (verkelne) in najcenejšega do najfinjšega izdelka.

Prevzame vsako v to stroko spadajočo popravilo, kakor harmonium, arjstone, symphonion, polyphone, ka or tudi vseh vrst avtomate po najnižji ceni. Zunanja naročila se hitro in vestno izvršujejo. (87) 3-1

Originalni Singer-jevi šivalni stroji

so mojsterski v konstrukciji in izvedbi.
Originalni Sing. šiv. stroji
so neobhodno potrebni za domačo rabo in obrt.
Originalni Sing. šiv. stroji
so najbolj razširjeni pri tvisniških delih.
Originalni Sing. šiv. stroji
so neprekosljivi glede vztrajnosti in trpežnosti.
Brezplačni poučni tečajji tudi v modernem
— umetnem vezanju. —

SINGER Co. del. družba šiv. strojev.

* Celje, Kolodvorske ulice št. 8. *

Svetovna razstava Paris 1900

(60) 3-2 „GRAND PRIX“
najvišje odlikovanje.

Učenca

poštenih staršev, ki ima veselje do svečarstva
in medicinarstva, sprejme takoj v uk Lovro
Pokorny, svečar v Celju, Gledališke ulice
(67) 3-2 Štev. 3

Odda se stavba

novega šolskega poslopja na Vranskem, obsega
jočega 6 učnih sob, 2 manjši sobi in stanovanje
za šolskega slugo.

Ustmena zniževalna licitacija se vrši dne
10. marca 1902 točno ob 11. uri dopoldne v ob-
činski pisarni na Vranskem.

Stavba se odda skupaj le enemu podjetniku
Izključna cena je 48.500 K.

Stavbni operat, sestojec iz stavbnih na-
črtov, stavbnega dovoljenja, preudarka stroškov
in stavbnih pogojev je na ogled v občinski pi-
sarni na Vranskem in pri okrajnem šolskem
svetu (okrajno glavarstvo) v Celju.

Vsak licitant mora pred licitacijo polčti
varščino 48.500 K.

Krajni šolski svet Vransko
dne 23. svečana 1902.

(64) 3-2 Načelnik: Lud. baron Wittenbach.

Naznanilo in priporočilo.

Vljudno naznanjam sl. občinstvu
in prečast. duhovščini, da sem na
novo otvoril v lastni hiši na Bregu
pri Celju št. 17 čisto

novourejeno mesnico.

Sekal bodem v tej mesnici le meso
pitanih volov in govede ter telet
najboljše vrste. Priporočam se za
mnogobrojni obisk in zagotavljam
snažno, točno in ceno postrežbo.
Kdor kupi le enkrat, prepričal se
bode, da nimam konkurence in
da tako nizkih cen nima nihče.

Z velespoštovanjem
(420) 15-10

Anton Pleterski
mesar in posestnik.

Naznanilo in priporočilo

Slavnemu občinstvu in čast. duhovščini
vljudno naznanjam, da sem preselil svojo

čevljarsko obrt

iz Vrtnih ulic (Garten-Gasse) na Ljubljansko
cesto št. 6 nasproti „Narodnemu domu“.

Pri tej priliki usojam si vljudno javiti, da
sem svojo obrt zelo razširil in zalogo pomnožil
in lahko ustrezem vsaki želji najhitreje. Ravno
tako popravilam stara obuvala dobro, lepo in
trpežno ter po nizki ceni. Priporočam se slav.
občinstvu za mnogobrojna naročila in dajem
zagotovilo najeoljudneje in cene postrežbe.

V Celju, dne 12. februarja 1902.

Martin Kolšek

(46) 3-3 čevljarski mojster.

Učenec

z zadostno šolsko izobrazbo, iz dobre hiše in
poštenih staršev, ki je čvrst in zdrav, sprejme
se takoj v uk v trgovini mešanega blaga J.
Löschnigga v Šmarji pri Jelšah.

Lepa prilika!!

Radi pričetka dveh novih pod-
jetij prodam svojo že dobro
vpeljeno tovarno pletenin
in tkanin v Ljubljani — edino na celim
jugu — z zalogo ali brez iste, po zmerni ceni
in ugodnimi pogoji. Ponudba naj se pošljejo ali
pod Dragotin Hribar v Celju ali pa Dragotin
Hribar v Ljubljani.

Samo v teh zavojih se
dobiva pristna, tako
splošno priljubljena

Kathreinerjeva o o o o
Kneippova sladna kava

SLIVOVKO

(49) 5-5

fino, staro, doma žgano,
garantirano pristno, pro-
daja na drobno liter po
1 gl.; poštni zabojček s
3 litri gl. 3/40 franko.

FR. ROBLEK, Žalec.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izbiri.

Opozarja na svojo veliko zalogo travert, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščine,
kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah,
cimenta, stavbenih in pobičvenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja,
kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Tomaževa žlindra — najizvrstnejši gnoj za polja, njive in vinograde.

Velika izber železnih peči in travniških bran!

Neštevilno zahvalnih pisem vsakomur na razpolago.

POMADA IZ LILIJ

Brez olja in masti. Podeljuje licu fino
in mlado polt in koži beli lesk;
z njeno uporabo izginejo
solčne pege in zakažni
črvi brez sledi.
Cena 3 lončkom 3 K;
a pošto proti
predplačilu
4 K

Vse že

loščne boleti,
teško prebavo, zlasti pri po-
manjkanju teka, riganju in drugih že-
loščnih slabostih, pri krču in prenapetem
žejodu, zaalinenju, navalu krvi v glavo (kongestije),
bolezni črev, potem kašelj, prena bolezen in zamlklost, sobo-
bol, gliste, zlatenico in zlato žilo ozdravlja

ANTIRHEUMIN-MAZILO

proti protinu, trganju v rokah in
nogah. Cena 1 steklenici 2 kroni
40 vinarjev, 2 steklenici
4 kroni, 4 steklenice
6 kron 40 vinarjev s
poštnino, ako se
denar naprej
pošlje.

življenski balzam „SALVATOR“

Čisti kri ter je brespogojno naj-
in zunanje boleti, odstranjuje nečiste sokove in s tem daljša človeško
življenje. — Zdravi vse mogoče, tudi stare rane, ter se mnoge

druga bolezni, kakor je to na vsakem, steklenici pri-
loženem navodilu razvidno. Cena ovoj 12 flašic
5 K, 24 flašic 9 K, 48 flašic 16 K, brez
poštnine, ako se denar pošlje

na, rej „Salvator“ le-
karni v Va-
rašdin.
CAPSULE VEGETABLE
za tajne bolezni.

Naročila
naj se pošljajo
na glavno skladišče

FR. RIEDLA
lekarja pri SALVATOR-ju

VARAŽDIN (Hrvatsko).

Najboljša domača sredstva.